

PARAULA I VIDA

Demanam «sacerdots al servei d'una Església en camí»

En la festa de Sant Josep i en aquest diumenge, totes les comunitats de la Diòcesi girem els ulls vers el Seminari diocesà, i vers tots els seminaristes del món, que es preparen per esdevenir **servidors d'una**

Església sinodal, que surt a l'encontre dels homes i dones contemporanis, per anunciar-los l'Evangelí, donar-los la vida del Crist Ressuscitat, guarir ferides, perdonar i reunir, servir la pau i la justícia com a signes del Regne de Déu que arriba. Una vocació esplèndida dins el Poble de Déu que formem tots els batejats. Que n'és de bella una vida segons l'Evangelí, en seguiment de Crist Sacerdot!

Tots d'alguna manera som sacerdots pel baptisme i la confirmació, sacerdots que oferim sacrificis de lloança i d'amor, la nostra pròpia vida, que és tan agradable a Déu. Però al servei d'aquest sacerdoti «comú» de tots els fidels, i dins el poble, mai separats ni per sobre, hi ha els servidors de tots, els «sacerdots» que reben la vida dels batejats i l'ofereixen al Pare, per Crist, en l'Esperit Sant. I que distribueixen l'Eucaristia i els sagraments, que prediquen la Paraula de Déu amb paraules i amb obres, acompanyen, escolten, reconcilien els pecadors amb la misericòrdia del Pare, i que condueixen el poble des del servei als últims. Unes vegades anant al davant de la comunitat, d'altres anant al darrere, empenyent i acompanyant els més ressagats, i a vegades al mig, aprenent el rumb que l'Esperit marca al ramat. Tots fent Església, joiós del do que Déu ens ha fet en crear-nos i en redimir-nos per pura gràcia, sense cap mèrit nostre. Tot això és el que anuncien els nostres preveres, estant a prop i enmig de les parròquies i institucions. Amb febleses, és clar, perquè són homes com tots, però amb

un do molt gran que salva el món; ells mateixos són un do per a l'Església i per al món.

Preguem demanant sants, humils i entregats sacerdots per a la nostra Església. Ara tenim sis seminaristes en el nostre Seminari Diocesà, quatre en formació inicial i dos diaques a punt de ser ordenats preveres cap a final de curs. Necessiten de la vostra pregària, del vostre suport i de la vostra ajuda. Estimem els nostres sacerdots que tot ho donen per al servei, i estimem els nostres seminaristes, que són la llavor de futur. Déu els guardi!

I demanam «**Sacerdots al servei d'una Església en camí**» amb la pregària d'aquest Dia del Seminari 2022 inspirada en el seu lema:

«Oh Senyor, que vau guiar el vostre poble pel desert, vers la Terra promesa; Vós vau cridar els deixebles i vau caminar amb ells, anunciant l'Evangelí, i els vau conduir a Jerusalem, perquè, a través de la vostra passió i la vostra mort, coneguessin la glòria de la vostra resurrecció.

Ara que acompanyeu la vostra Església, pelegrina en el món, us demanam que envieu sacerdots que caminin avui juntament amb aquells que convoqueu en la vostra Església; que ens enforixin i consolidin amb la unció de l'Esperit Sant; que ens animin i il·luminin amb la predicació de la vostra Paraula; que ens alimentin i sostinguin amb la celebració de l'Eucaristia i l'entrega de la seva pròpia vida.»

Gràcies pel vostre interès pel Seminari i per les vostres cooperacions.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Mons. Vives en el minut de silenci per la pau a Ucraïna

Els dies 1 i 2 de març, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va participar en diverses concentracions que van tenir lloc a La Seu d'Urgell i a Andorra la Vella per demanar la pau i la fi de la violència armada entre Ucraïna i Rússia.

A La Seu d'Urgell, davant de l'Ajuntament, la concentració va ser encapçalada per una bandera ucraïnesa i per l'Alcalde i una àmplia representació de la Corporació municipal.

A Andorra la Vella, es va fer al dia següent, davant de l'edifici administratiu de Govern, per demanar la pau i el final del conflicte entre Ucraïna i Rússia, amb la presència de totes les institucions del Principat encapçalades pel Copríncep episcopal, el Cap de Govern i la Síndica general.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

En la seva glòria

L'oncle tenia noranta-quatre anys. Una llarga vida viscuda amb intensitat. Lluitador actiu des de la societat civil amb fidelitat a les seves conviccions. El nebot, quaranta llargs, religiós prevere, lliurat a la seva vocació d'amor a Déu i servei als altres. Tingueren una conversa pocs dies abans del traspass de l'oncle. Dies després, en l'acte civil de comiat, diverses persones prengueren la paraula, entre elles el nebot que digué: «Hi ha realitats que ens posen, com a éssers humans, en un pla d'igualtat; i el final de la vida és un d'ells. La manera d'afrontar-lo i des d'on ho fem té formes diverses. Vaig poder com-

partir una estona amb el meu tiet, dijous passat, a la nit; una d'aquelles converses que són un misteri abans, durant i després de la mateixa. Com trobar paraules? Com gestionar la comunicació que va més enllà d'aquestes paraules?

»Jo, com a cristià i com a religiós prevere que soc, visc des de la fe que el meu tiet és a la presència del Pare. I, de fet, preparant aquestes paraules, pregava Déu, —tot agraint la seva vida—, des del convenciment que el Pare ens es-

pera per acollir-nos en aquest Regne, on tothom hi té cabuda. I aquesta és la paraula: agraiment. La consciència d'haver fet tot el que tocava, d'haver estimat els teus, d'haver gaudit de la pròpia existència, genera una pau ben gran. I aquesta era la pau i la serenitat que em va comunicar el meu tiet dijous passat i us la vull compartir. I aquesta és la invitació que m'enduc: una vida que s'acaba és una pregunta per a la meua pròpia vida. Una fe en una altra vida no té sentit sen-

se una aposta per una «vida-altra». Tiet! que el Senyor t'aculli a la seva glòria!»

Interiorment, entre una colla de persones de les que participaven en la cerimònia funerària, ben segur que ressonà un somort «Amén», afegint-se a la pregària d'aquest nebot. Testimoni de fe, testimoni d'amor, testimoni d'esperança confiada. «Germans, no volem que ignoreu què serà dels qui han mort, (...) tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, també creiem que gràcies a Jesús, Déu s'endurà amb ell els qui han mort. Consoleu-vos, doncs, els uns als altres amb aquestes paraules» (1Te 4,13-14).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Pidamos «sacerdotes al servicio de una Iglesia en camino»

En la fiesta de San José y en este domingo, todas las comunidades de la Diócesis dirigimos la mirada hacia el Seminario diocesano, y hacia todos los seminaristas del mundo, que se preparan para convertirse en servidores de una Iglesia sinodal, que sale al encuentro de los hombres y mujeres contemporáneos, para anunciarles el Evangelio, darles la vida de Cristo Resucitado, curar heridas, perdonar y reunir, servir a la paz y la justicia como signos del Reino de Dios que llega. Una vocación espléndida en el Pueblo de Dios que formamos todos los bautizados. ¡Qué hermosa es una vida según el Evangelio, en seguimiento de Cristo Sacerdote! Todos de alguna forma somos sacerdotes por el bautismo y la confirmación, sacerdotes que ofrecemos sacrificios de alabanza y de amor, nuestra propia vida, que es tan agradable a Dios. Pero al servicio de este sacerdocio «común» de todos los fieles, y dentro del pueblo, nunca separados ni por encima de él, están los servidores de todos, los «sacerdotes» que reciben la vida de los bautizados y lo ofrecen al Padre, por Cristo, en el Espíritu Santo. Y que distribuyen la Eucaristía y los sacramentos, que predicán la Palabra de Dios con palabras y con obras, acompañan, escuchan, reconcilian a los pecadores con la misericordia del Padre, y que conducen al pueblo desde el servicio a los últimos. Unas veces yendo delante de la comunidad, otras yendo detrás, empujando y acompañando a los más rezagados, y a veces en medio, aprendiendo el rumbo que el Espíritu marca al rebaño. Todos haciendo Iglesia, gozosos del don que Dios nos ha hecho al crearnos y al redimirnos por pura gracia, sin ningún mérito nuestro. Esto es lo que anuncian nuestros presbíteros, estando cerca y en medio de las parroquias e instituciones. Con debilidades, por supuesto, porque son hombres como todos, pero con un don muy grande que salva al mundo; ellos mismos son un don para la Iglesia y para el mundo.

Oremos pidiendo santos, humildes y entregados sacerdotes para nuestra Iglesia. Ahora tenemos seis seminaristas en nuestro Seminario Diocesano, cuatro en formación inicial y dos diáconos a punto de ser ordenados presbíteros hacia final de curso. Necesitan de vuestra oración, apoyo y ayuda.

Amemos a nuestros sacerdotes que lo dan todo para el servicio, y amemos a nuestros seminaristas, que son la semilla de futuro. ¡Dios los guarde!

Y pidamos «**Sacerdotes al servicio de una Iglesia en camino**» con la oración para este Día del Seminario 2022 inspirada en su lema:

«Oh Señor, que guiaste a tu pueblo por el desierto a la tierra prometida; Tú llamaste a los discípulos y caminaste con ellos anunciando el Evangelio y los condujiste a Jerusalén, para que, a través de tu pasión y muerte, conocieran la gloria de tu resurrección.

Ahora, que acompañas a tu Iglesia peregrina en el mundo, te pedimos que envíes sacerdotes que caminen hoy junto a aquellos que convocas en tu Iglesia; que nos fortalezcan y consuelen con la unión del Espíritu Santo; que nos animen e iluminen con la predicación de tu Palabra; que nos alimenten y sostengan con la celebración de la eucaristía y la entrega de su propia vida.»

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Celebració ecumènica a Guissona

Les tres comunitats cristianes que comparteixen i celebren en el Temple parroquial de Santa Maria de Guissona, la comunicat catòlica de ritus llatí, la comunitat romanesa de ritus oxtodox, i la comunitat ucraïnesa de ritus bizantí, van organitzar, el diumenge 20 de febrer, una celebració ecumènica sota el signe de les propostes del Sínode 2023, proposat pel Sant Pare.

Es va tenir present el lema del Sínode, «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió», i es va organitzar aquesta activitat ecumènica; tot volent seguir amb el signe de la celebració de la Setmana de la Pregària per a la Unitat dels Cristians, que s'havia convocat fins al 25 de gener. En aquesta ocasió es va pregar amb el lema suggerit: «Hem vist la seva estrella a l'Orient i hem vingut a adorar-lo» (Mt 2,2). Es tracta d'una cita evangèlica escollida pel Consell de les Esglésies de l'Orient Mitjà en què l'estrella esdevé un signe de la presència de Déu entre nosaltres. Aquest signe ens porta a Jesucrist, la verdadera llum que ens il·lumina el camí de Déu.

Fou una celebració viscuda, emotiva i amb una gran presència de fidels de les tres confessions. A més, la parròquia ho transmeté en directe pel canal

YouTube de la Parròquia de Santa Maria, i fou seguida per persones absents de Guissona i que ens han fet arribar el seu missatge com aquest: «Ha estat una pregària ecumènica molt sentida i emocionants. Moltes gràcies per fer-nos viure aquests passos ecumènics.»

Es van fer presents els tres sacraments d'iniciació cristiana: el Baptisme (pila baptismal), la Confirmació (Crisma) i l'Eucaristia (pa i vi), a través de representants de cada confessió. També es va compartir una pregària per la situació que viu actualment Ucraïna.

En aquest sentit, el lema d'enguany ens convida a esdevenir com l'estrella, és a dir, ser anunciadors de la Paraula de Déu i donar a conèixer el missatge de Jesús arreu del món. Fou una invitació a trobar-nos, dialogar i sentir com a germans les persones que professen les altres confessions cristianes, per tal que la Paraula de Déu ens ajudi, a tots, a construir un món millor, amb fe, esperança i amb l'ajuda de l'Esperit Sant.

Aquesta celebració es va poder fer després de dos anys, en què les limitacions imposades per les autoritats sanitàries ho havien impedit.

L'Ateneu celebra la Festa de Sant Pacià.

L'Ateneu Universitari Sant Pacià va celebrar la Festa de Sant Pacià i el Dia de les Facultats el passat 9 de març. Enguany, durant l'espai de debat i reflexió de la comunitat universitària, l'Ateneu es va centrar en la preparació del Sínode dels Bisbes 2021-2023, amb un programa de la jornada

que va incloure una introducció a càrrec del Dr. Armand Puig i Tàrr

rech, rector de l'AUSP; i després una ponència sobre «La sinodalitat de l'Església. La proposta del Papa Francesc», a càrrec del Dr. Jaume Fontbona (FTC-AUSP), i la presentació del Qüestionari a treballar, a càrrec del Dr. Daniel Palau (FTC-AUSP), Director de la Càtedra de Teologia Pastoral «Arquebisbe Josep Pont i Gol».

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «El misteri del Nadal és el misteri de Déu que ve al món pel camí de la humilitat» (23 de desembre).

@Pontifex: «Jesús neix prop dels oblidats de les perifèries. Ve a ennoblir els exclosos i es revela sobretot a ells; no a personatges cultes i importants, sinó a pastors, gent pobra que treballava» (25 de desembre).

@Pontifex: «Abracem a Jesús en els petits d'avui, estimem-lo en els últims, ser-

vim-lo en els pobres. Ells són els que més s'assemblen a Jesús, que va néixer pobre. És en ells que Ell vol ser honorat» (27 de desembre).

@Pontifex: «Sant Josep, tu que has experimentat el sofriment dels qui han de fugir per a salvar la vida dels seus éssers més estimats, protegeix a tots els qui fugen a causa de la guerra, l'odi, la fam. Guia els seus passos i obre els cors dels qui poden ajudar-los» (20 de desembre).

S'inicia la Quaresma amb el Dimecres de Cendra

La Santa Quaresma camí vers la Pasqua es va iniciar el dimecres 2 de març a tota la diòcesi d'Urgell, amb les celebracions del Dimecres de Cendra i amb el gest litúrgic de la imposició de la cendra, com a signe de penediment i de conversió. A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, l'Arquebisbe Joan-Enric va presidir la celebració eucarística que es va dur a terme amb la presència del M.I. Capítol i d'altres sacerdots de La Seu d'Urgell. Es van beneir les cendres, senyal de la debilitat i poca consistència de totes les coses creades, i el Degà, Mn. Benigne Marquès, fou l'encarregat d'imposar la cendra al cap de l'Arquebisbe i després ell a tots els fidels. En aquest dia, el Papa Francesc demanà que fos una Jornada de Dejuni i Pregària per Ucraïna.

A la seva homilia, Mons. Vives glossà l'Evangeli d'aquest dia, que recomana els tres pilars de l'oració, l'almoïna i el dejuni per al seguiment de Crist i encaminar-se vers la renovació pasqual. Feu adonar de les dificultats i neguits que estan passant les comunitats cristianes d'ucraïnesos, ortodoxos i greco-catòlics, arrelades a la

Diòcesi, i de tots els qui estan sofrint la bàrbara invasió russa del seu país. Ho condemnà i demanà solidaritat amb tots ells, fins com un compromís quaresmal nostre.

També demanà tenir present el missatge de Quaresma del Papa Francesc, que porta per lema: «No ens cansem de fer el bé, perquè, si no defallim, collirem els fruits en el moment oportú. Per tant, mentre tenim l'oportunitat, fem el bé a tots». En el seu missatge, el Sant Pare recorda que la Quaresma és «un temps favorable per a la renovació personal i comunitària que ens condueix cap a la Pasqua de Jesucrist mort i ressuscitat». Mons. Vives va animar els fidels a reflexionar sobre el tema del Missatge que es basa en una exhortació de Sant Pau als Gàlates. També els encoratjà a viure amb intensitat el temps quaresmal camí de penitència i conversió, valorant la penitència com a purificació i sofrança units al Crist que a la Creu portava els dolors del món. I demanà llegir amb assiduitat la Paraula de Déu, meditar-la i abandonant altres coses que distreuen la nostra relació personal amb Déu. Va parlar de com ajudar els po-

bres a través de l'almoïna, com ensenya l'Evangeli, i va exhortar a l'oració i el dejuni.

La celebració que es va dur a terme a totes les parròquies de la diòcesi, va aplegar molts fidels.

Constitució del nou Consell Presbiteral d'Urgell

L'Arquebisbe d'Urgell, amb data 28 de febrer, ha nomenat el nou Consell Presbiteral d'Urgell per als propers quatre anys (2022-2026), després de les eleccions pertinents a les tres circumscripcions en què s'agrupen els preveres dels 8 arxiprestats de la diòcesi, més el representant dels preveres religiosos, els preveres que ho són per raó del càrrec i els designats lliurement pel Sr. Arquebisbe.

Els membres del renovat Consell Presbiteral són els següents:

1. Per raó del seu ofici

Mn. Josep M. Mauri Prior, Vicari general
Mn. Ignasi Navarri Benet, Vicari general
Mn. Antoni Elvira Gorgorió, Vicari episcopal per a l'acció pastoral
Mn. Benigne Marquès Sala, Degà del Capítol Catedral

Mn. Gabriel Casanovas Vila, Rector del Seminari
Mn. David Codina Pérez, Secretari general i Canceller

2. Per elecció lliure dels preveres

1a circumscripció:

Mn. Josep Uriel Álvarez Bedoya
Mn. Jordi Miquel Benavent
Mn. Ramon Sàrries Ribalta

2a circumscripció:

Mn. Jaume Mayoral Martí
Mn. Carles Albert Ospina Hurtado
Mn. Jordi Profitós Freixanet

3a circumscripció:

Mn. Joseph Geethafonkalan
Mn. Andreu Rodríguez Morales
Mn. Emili Villegas Artacho

Representant del religiosos preveres:

P. Antoni Facerias i Barrachina, S.F.

3. Per designació episcopal

Mn. Josep M. Aresté Miret
Mn. Pere Balagué Bajona
Mn. Joan Pau Esteban Osma

El Consell Presbiteral com diu el Codi de Dret Canònic (càn. 495 & 1) «és el grup de sacerdots, senat del Bisbe, en representació del presbiteri, la missió del qual és ajudar el Bisbe en el govern de la Diòcesi, per promoure el bé pastoral de la porció del poble de Déu que té encomanada el Bisbe».

La primera reunió constitutiva del nou Consell, convocada per l'Arquebisbe, serà el dilluns dia 28 de març a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 3a setm.) [2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4, 24-30]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dimarts [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut

(Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Dimecres [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. *Sant Feliu de Llobregat*: Commemoració de sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dijous [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Agapit (†341), bis-

be de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Divendres [Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Anunciació del Senyor. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, màrtir.

26. ■ Dissabte [Os 6,1-16 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Brauli, bisbe de Sa-

ragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Diumenge vinent, IV de Quaresma (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Js 5,9a.10-12 / Sl 33 / 2Co 5,17-21 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Alexandre, soldat màrtir; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, màrtir.

Diumenge III de Quaresma (C)

COMENTARI

«Si no us convertiu tots acabareu malament»

Ens és molt fàcil acusar els altres, creure que són pitjors que nosaltres. Però Jesús desqualifica radicalment aquests pensaments: *Us penseu que aquells galileus (que va fer matar Pilat) van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no; si no us convertiu, tots acabareu igual.* I posa encara un altre exemple: *Aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no; si no us convertiu, tots acabareu igual.* No mirem els altres, les seves culpes o pecats; mirem si nosaltres ens convertim de veritat. El mateix Jesús posa l'exemple d'una *figuera que fa tres anys que no dona fruit*; l'amo la vol tallar però el vinyater demana un any de gràcia: *Senyor, deixa-la encara aquest any.* El Senyor ens concedeix en aquesta Quaresma un any més de conversió. Però no estem sols en aquest camí de conversió. El Senyor ens vol alliberar de les nostres esclavituts com alliberà d'Egipte el poble d'Israel: *Conec els seus sofriments. Baixaré a alliberar-lo del poder del egipcis.* I per això hi envia Moisès i li revela el seu nom: *Jo soc el qui soc.* Podem traduir: *Jo soc el qui seré amb tu sempre, el qui salvaré el poble.* La llibertat dels israelites serà sobretot obra de Déu a través de Moisès. Però Déu demana sempre la nostra col·laboració. Sant Pau parla de tot el camí dels israelites: *Passaren el mar Roig, tots van rebre com un baptisme; tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual... Però malgrat tot, la gran majoria no van ser agradables a Déu.* I concreta què vol Déu de nosaltres, la nostra conversió: *No desitgem allò que no és bo, no murmureu com ho feren alguns d'ells. Tot això que els succeïa era un exemple i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres.* I acaba afirmant: *Els qui es creuen estar fermes, que mirin de no caure.* No ens podem creure millors que els altres; tots ens hem de convertir; tots necessiten un canvi de vida.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 3,1-8a.13-15)

En aquells dies, Moisès pasturava el ramat del seu sogre Jetró, sacerdot madianita. Tot guiant el seu ramat desert enllà, arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama enmig de la bardissa. Va mirar, i s'adonà que la bardissa cremava però no es consumia. Moisès es va dir: «Deixa'm anar a veure aquesta visió extraordinària: què ho fa que no es cremi la bardissa.» El Senyor veié que s'acostava per mirar. Llavors Déu el cridà de la bardissa estant: «Moisès, Moisès.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra sagrada.» I afegí: «Jo soc el Déu del teu pare, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob.» Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu. Llavors el Senyor li digué: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors. Conec els seus sofriments. Baixaré, doncs, a alliberar-lo del poder dels egipcis i a fer-lo pujar d'aquell país cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel.» Moisès digué a Déu: «Quan aniré a trobar els israelites i els diré: "El Déu dels vostres pares m'envia a vosaltres", si ells em pregunten quin és el seu nom, què he de respondre?» Déu li contestà: «Jo soc el qui soc.» I afegí: «Respon així als israelites: "Jo soc m'envia a vosaltres".» Déu digué encara a Moisès: «Digues això als israelites: "Jahvè (el qui és), el Déu dels vostres pares, Déu d'Abraham, Déu d'Isaac, Déu de Jacob, m'envia a vosaltres." Aquest serà el meu nom per sempre, amb aquest nom em tindran present totes les generacions.»

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,1-6.10-12)

Germans, no vull que us passi per alt una lliçó de la història. Els nostres pares estaven tots emparats per aquell núvol, tots passaren el mar Roig i tots, en el núvol i en el mar, van rebre com un baptisme que els unia a Moisès. Tots es van alimentar amb el mateix menjar espiritual, tots van beure la mateixa beguda espiritual, ja que bevien d'una roca espiritual que els acompanyava, i aquesta roca significava el Crist. Malgrat tot, la gran majoria no foren agradables a Déu, ja que quedaren estesos pel desert. Tot això era un exemple per a nosaltres, perquè no desitgem allò que no és bo, com ells ho feren. No murmureu, com ho feren alguns d'ells, que van morir a mans de l'Exterminador. Tot això que els succeïa era un exemple, i va ser escrit per advertir-nos a nosaltres, ja que els segles passats s'encaminaven cap als temps que vivim. Per tant, els qui creuen estar fermes, que mirin de no caure.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 13,1-9)

Per aquell temps, alguns dels qui eren presents contaren a Jesús el cas d'uns galileus, com Pilat havia barrejat la sang d'ells amb la de les víctimes que oferien en sacrifici. Jesús els respongué: «Us penseu que aquells galileus van ser malmenats perquè havien estat més pecadors que tots els altres galileus? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual. I aquells divuit homes que van morir quan els caigué a sobre la torre de Siloè, us penseu que eren més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? Us asseguro que no: si no us convertiu, tots acabareu igual.» I els digué aquesta paràbola: «Un home que tenia una figuera a la vinya, anà a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. En veure això, digué al vinyater: "Mira, fa tres anys que vinc a cercar fruit a aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la d'una vegada. Per què la tinc, si no fa més que ocupar-me la terra?" Ell li contestà: "Senyor, deixa-la encara aquest any. Cavaré la terra i la femaré, a veure si fa fruit d'ara endavant; si no, ja la podreu tallar".»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 3,1-8a.13-15)

En aquellos días, Moisés pastoreaba el rebaño de su suegro Jetró, sacerdote de Madián. Llevó el rebaño trashumando por el desierto hasta llegar a Horeb, la montaña de Dios. El ángel del Señor se le apareció en una llamarada entre las zarzas. Moisés se fijó: la zarza ardía sin consumirse. Moisés se dijo: «Voy a acercarme a mirar este espectáculo admirable, a ver por qué no se quema la zarza». Viendo el Señor que Moisés se acercaba a mirar, lo llamó desde la zarza: «Moisés, Moisés». Respondió él: «Aquí estoy». Dijo Dios: «No te acerques; quítate las sandalias de los pies, pues el sitio que pisas es terreno sagrado». Y añadió: «Yo soy el Dios de tus padres, el Dios de Abraham, el Dios de Isaac, el Dios de Jacob». Moisés se tapó la cara, porque temía ver a Dios. El Señor le dijo: «He visto la opresión de mi pueblo en Egipto y he oído sus quejas contra los opresores; conozco sus sufrimientos. He bajado a librarlo de los egipcios, a sacarlo de esta tierra, para llevarlo a una tierra fértil y espaciosa, tierra que mana leche y miel». Moisés replicó a Dios: «Mira, yo iré a los hijos de Israel y les diré: "El Dios de vuestros padres me ha enviado a vosotros". Si ellos me preguntan: "¿Cuál es su nombre?", ¿qué les responderé?» Dios dijo a Moisés: «"Yo soy el que soy"; esto dirás a los hijos de Israel: "Yo soy" me envía a vosotros». Dios añadió: «Esto dirás a los hijos de Israel: "El Señor, Dios de vuestros padres, el Dios de Abraham, Dios de Isaac, Dios de Jacob, me envía a vosotros. Este es mi nombre para siempre: así me llamaréis de generación en generación".»

▶ Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,1-6.10-12)

No quiero que ignoréis, hermanos, que nuestros padres estuvieron todos bajo la nube y todos atravesaron el mar y todos fueron bautizados en Moisés por la nube y por el mar; y todos comieron el mismo alimento espiritual; y todos bebieron la misma bebida espiritual, pues bebían de la roca espiritual que los seguía; y la roca era Cristo. Pero la mayoría de ellos no agradaron a Dios, pues sus cuerpos quedaron tendidos en el desierto. Estas cosas sucedieron en figura para nosotros, para que no codiciemos el mal como lo codiciaron ellos, Y para que no murmuréis, como murmuraron algunos de ellos, y perecieron a manos del Exterminador.

Todo esto les sucedía alegóricamente y fue escrito para escarmiento nuestro, a quienes nos ha tocado vivir en la última de las edades. Por lo tanto, el que se crea seguro, cuídese de no caer.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 13,1-9)

En aquel momento se presentaron algunos a contar a Jesús lo de los galileos, cuya sangre había mezclado Pilato con la de los sacrificios que ofrecían. Jesús respondió: «¿Pensáis que esos galileos eran más pecadores que los demás galileos porque han padecido todo esto? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis lo mismo. O aquellos dieciocho sobre los que cayó la torre en Siloé y los mató, ¿pensáis que eran más culpables que los demás habitantes de Jerusalén? Os digo que no; y, si no os convertís, todos pereceréis de la misma manera». Y les dijo esta paràbola: «Uno tenía una higuera plantada en su viña, y fue a buscar fruto en ella, y no lo encontró. Dijo entonces al viñador: "Ya ves, tres años llevo viniendo a buscar fruto en esta higuera, y no lo encuentro. Córta. ¿Para qué va a perjudicar el terreno?". Pero el viñador respondió: "Señor, déjala todavía este año y mientras tanto yo cavaré alrededor y le echaré estiércol, a ver si da fruto en adelante. Si no, la puedes cortar".»